

supliment săptăminal al cotidianului curierul național
**POP
& S**
pop rock'n'sport

★ abia anul I
★ deja nr. 23 ★ încă 12 pagini
și cu toate astea numai 5 lei

CHRIS POLAND

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

● In programul de sâmbătă după-amiază, invitat la Teleclub, **Titus Munteanu** a anunțat surpriza din cadrul „Festivalului Internațional de muzică ușoară București 1991”. Acum știți desigur că în ultima zi vor cânta și **AL BANO & ROMINA POWER**. Pentru că dl. Munteanu (ca și unii comentatori) a ținut să sublinieze că vestea venirii lui Elton John provenea „de pe culoare” este bine să sublinieze că Sala Palatului are într-adevăr culoare dar și birouri. Iar în cel al directorului Popescu am primit lista invitaților străini și români (cei pe care organizatorii îi cam uitaseră!). Când am publicat datele culese mi-am exprimat în doiala cu privire la venirea vedetei britanice, deși domnul director era extrem de sigur pe ce spunea. Pe micul ecran, la „Micul dejun” am amplificat doza de „incert”, tocmai pentru a nu induce în eroare marea public. Apoi a urmat precizarea din partea lui **Gabriel Cotabiță**, apărută în „Curierul național” în ziua de 19 iunie (cu 3 zile înaintea emisiunii TV la care m-am referit). N-am înțeles iritarea unora dintre sponsori, avind în vedere că n-a existat o conferință de presă pentru a primi date „oficiale”. Mai e mult până la „fair-play” în presa muzicală! Scopul publicației noastre fiind acela de a informa spectatorii potențiali și nu de a avea exclusivități, cum pretind unii, considerăm că am respectat întru totul regula jocului. Nu se pun în vânzare bilete și abonamente dacă nu se cunoște exact ce care vor urca pe scenă! ● Decepție pentru citeva zeci de pasionați care s-au deplasat la Budapesta pentru concertul grupului **YES** anunțat pentru 20 iunie pe stadionul MTK. Cu 40 de ore înaintea concertului „Multimedia” (firma internațională de impresariere) a anunțat că din cauza partenerilor care au renunțat la sponsorizare în ultima clipă, partea maghiară a fost nevoită să anuleze spectacolul. În compensație, biletele au rămas valabile pentru **Paul Simon** (23 iunie), **Pat Metheny** (25) sau **INXS** (7 iulie). Pe 17 iulie va fi rindul lui **Rod Stewart** să ajungă la vecini. Poate mai face câteva kilometri în plus ca să ne scutească de drumuri! ● **Françoise Hardy** printre favoriții publicului japonez. Casa de discuri Epic-Sony distribuie înregistrările ei de peste 15 ani în Țara Soarelui Răsare. Recent solista a petrecut acolo două săptămâni pentru a promova un album de succese. ● **EMI** a achiziționat drepturile muzicale aparținând filmelor produse de **MGM**. Acum lansează un catalog exhaustiv al marilor comedii muzicale pre-

Tyrone Power-jr. (32 ani), Romina (39 ani) și Al Bano (47)

cum și o serie de culegeri cu tiraj limitat, 400 de exemplare cu perioada 1939 — 1971 și 3 albume (cite 500 de bucăți fiecare) cu Gene Kelly, Judy Garland, Fred Astair. Acțiunea este sprijinită de postul de radio **Chérie FM**. ● Se speră la un turneu mondial **GENESIS** în 1992. Deocamdată grupul lucrează la un L.P., primul după cel din 1986, „Invisible Touch” (3 milioane de exemplare vândute). ● Se pare că mirajul marelui ecran este contagios. **M. C. Hammer** își încearcă norocul în comedia „Pressure”. ● **Dick Scott**, impresarul grupului **New Kids On The Block** (a suportat anul trecut o operație, după un infarct), se gindește serios la schimbarea numelui trupei avind în vedere trecerea anilor. A propus varianta **THE BOSTON FIVE**. Donnie va fi judecat în Louisville pentru incendierea hotelului (a vărsat vodcă pe covor și și apoi i-a dat foc!). Joe ridică mari probleme, totuși, din cauza astmului. În turneu nu lipsesc instalațiile de prim ajutor de lângă scenă iar marelui favorit al fetelor nu prea poate repeta în ritmul celor 4 colegi. La capitolul afectiv viața băieților este agitată, așa cum e normal la vârsta lor. **Jordan Knight** s-a îndrăgostit de **Elisa Fiorillo**, care tocmai a încheiat „școlarizarea” la Prince! ● **Jim Kerr** de la **Simple Minds** se bucură de reușita albumului „Real Life” deși sint destui care-l acuză de romantism excesiv. Textele au într-adevăr un caracter ceva mai personal dar nu din cauza despărțirii de soția sa, **Chrissie Hynde**. „După divorț relația dintre noi a devenit echilibrată, iar faptul că o avem pe fiica noastră de 8 ani, **Jasmin**, ne face să gândim mai serios, mai ponderat”. Discul s-a născut în studioul scoțian al grupului cu participarea echipei stabile: **Charlie Burchill** (chitară), **Mel Gaynor** (tobe), **Malcolm Foster** (bas) și **Peter Vitesse** (keyboard). După turneul american urmează cel european iar în iulie va cânta pe scenele din Germania. (Stire preluată din revista „Popcorn”). ● **Sandra** la cei 29 de ani impliniți la 18 mai, se

ocupă foarte serios de grădinarit, petrecind zilnic 2 ore în spațiul favorit. I-a solicitat soțului ei, care este răpit de proiectul **Enigma** (face ravagii și peste ocean), să-i ofere partiturile necesare unui nou disc. Vom afla curind din sursă directă dacă **Sandra** are sau nu cintece necunoscute pentru noi! ● În pericol aniversarea celor 20 de ani ai grupului german **SCORPIONS**. Intenția lor era să sărbătorească pe stadionul **Niedersachsen** din Hanovra. În

Gloria Estefan

aceeași perioadă, însă, se anunță 3 concerte **AC/DC** și singurul cu **Guns N' Roses**! Să nu poți să-ți aniversezi ziua de naștere din cauza concurenței, ar fi prea de tot! ● Despre **GLORIA ESTEFAN** am mai scris, dar revenirea după accidentul suferit în martie 1990, este de-a dreptul șocantă pentru public, medici și cronicari, motiv pentru care nu se pot abține din a o lauda. Artista

(33 de ani) are pe spate o cicatrice de 25 de cm, dar n-o deranjează pentru că n-o... vede! În orașul ei natal, Miami, 12.000 de fani au așteptat-o cu sufletul la gură. Materialul discului „Coming Out Of The Dark” a fost pus în scenă cu mult fast. Miami Sound Machine o acompaniază iar **Gloria** dansează și cântă aproape 2 ore. Publicul o adoră și o respectă pentru talentul ei dar și pentru tăria de a fi revenit, cind nimeni nu-i acorda șanse. ● **THE OSMOND BOYS** se bucură de o primire excelentă în Marea Britanie cu single-ul „Reverse Psychology”. Nici unul dintre cei 4 nu are o prietenă dar timpul nu e pierdut avind în vedere virsta lor. **Michael Osmond** are 16 ani și este purtătorul de cuvânt al grupului. „Am început prin a cânta melodii din repertoriul **Osmonds**”. **Nathan Osmond** are 15 ani și este cel mai bun dansator contribuind și la coregrafia grupului. **Douglas Osmond** (are 14 ani) declară: „Sintem buni prieteni cu cei de la **New Kids**. La Londra ne-au invitat chiar pentru un spectacol comun”. **David Osmond**, 12 ani, susține că n-au renunțat la școală, iar colegii îl admiră ceea ce nu-i displace. Copiii lui **Alan Osmond** (născut la 21.06.1949), sint decisi să cucerească Europa! ● **Jason**, **Kylie** și **Kristian** au ajuns în S.U.A. cu serialul foarte popular în Australia, „**Neighbours**” (1400 de episoade). Va fi difuzat în fiecare seară. ● **LA FETE DE LA MUSIQUE** (Sărbătoarea Muzicii) din 21 iunie, eveniment de tradiție în Franța, s-a mutat și la noi. La Iași, un ciclu de spectacole organizate de Ministerul Culturii, Centrul Cultural Francez și Televiziunea Română s-a bucurat de un real succes. Ceea ce am văzut pe micul ecran, sâmbătă pe la ora 2 (noaptea) nu ne-a încântat pentru că ori nu auzeam vocile, ori o parte dintre instrumente. N-am înțeles nici numele grupurilor franceze (nu se puteau serie?) iar tocmai cind cînta **Paul Cusaci** și trupa sa din Cluj realizatorilor a considerat necesară prezentarea întregii echipe tehnice (peste melodie!). Dacă tot s-a difuzat așa tîrziu, nu se puteau titra numele realizatorilor? De ce oare înregistrările sau transmisiile de concerte rock suferă atît de acut din punct de vedere tehnic? Decît așa cum a fost emisiunea de sîmbătă, mai bine deloc! ● La Institutul Francez din București au fost invitați, la aceeași Sărbătoare a muzicii **Alexandru Andrieș**, **Mircea Vintilă**, **Nicu Alifantis**, **Ducu Bertzi**, **Valeriu Sterian** și **Compania de Sunet, Roata și Secret**. Din relatarea participanților aflăm că a fost o întîlnire agreabilă. ● Albu-mele cele mai vîndute în Franța (Iuna iunie). „L'autre...” — **Mylene Farmer**, „Alors regarde” — **Patrick Bruel**, „Terre si belle” — **H. Aufray**, „Black And What” — **Yannick Noah** și cele două discuri ale canadienului **Roch Voisine**, „Helene” — „Double”. Discuri străine: 1. „Greatest Hits” — **Eurythmics**, 2. „Labour Of Love II” — **UB 40**, 3. „Best Of...” — **Santana**, 4. „Real Life” — **Simple Minds**, 5. „Soul Cages” — **Sting**. ● M.T.V. va sărbători la 1 august 10 ani de existență și 4 ani de la înființarea postului M.T.V. Europe. Canalul are 22,9 milioane de abonați pe bătrînul continent (431.000 în Franța). ● Un single pe care toți locuitorii țării, chiar și cei fără pick-up, ar dori să-l aibă acasă, a ajuns și la mine (multumiri lui **Ilie Stepan**)! Versiunea originală și cea în limba engleză a melodiei „Timișoara”, compoziția lui **Ilie Stepan** pe versurile lui **Marian Odangiu**, în interpretarea grupului **PRO MUSICA**. Înregistrarea s-a făcut la **FWR Records** din Viena în decembrie 1990. **Multimpres Co.** Timișoara este firma producătoare. O contribuție deosebită a avut **Dani Constantin**, la mixaj. Se așteaptă livrarea în magazine a discului, în urma unui contract cu **Electrecord** care sperăm se va semna cît de curînd!

Repere din programul TV

28 iunie — 4 iulie

VINERI, 28 Iunie
 Programul 1, ora 11,45 — **SUPER CHANNEL** — Clipuri cu **Happy Mondays**, **The Knack**, **The Vaughan, Brothers**; ora 13,40 — Divertisment internațional; ora 23,20 — Campionatul european de baschet masculin: semifinale a doua.
 Programul 2, ora 17,00 — Trupa profesionistă de baschet „**Harlem Globe Trotters**” la București; ora 21,00 — Campionatul european de baschet masculin: prima semifinală; ora 22,35 — **SUPER CHANNEL** —

SÎMBĂTA, 29 Iunie
 Programul 1, ora 13,30 — Studioul șlagărelor; ora 17,00 — Atletism — finala „Cupei Europei” (prima zi); ora 21,40 — Finala Campionatului european de baschet masculin; ora 23,20 — Antologia umorului românesc.
 Programul 2, ora 15,00 — Atletism — finala „Cupei Europei” (prima zi); ora 17,25 — Pop-Magazin; ora 22,35 — **SUPER CHANNEL** —

DUMINICA, 30 Iunie
 Programul 1, ora 16,00 și programul 2, ora 15,00 — Atletism — Finala „Cupei Europei”
 Programul 2, ora 17,00 — TV 5 EUROPE — Spectacol muzical la Montreal. Solista **Marie Philippe**; ora 19,00 — Concert extraordinar **George Gershwin**; ora 22,35 — **SUPER CHANNEL** —

LUNI, 1 Iulie
 Programul 1, ora 14,20 — **WORLDNET USA**. Concert **George Gershwin**, organizat cu prilejul sărbătoririi zilei independenței SUA. Interpretează Orchestra Simfonică Națională a Statelor Unite. Program: „Un american la Paris”, „Rapsodia albastră”, baletul „Cui îi pasă”. Dirijor **Andrew Litton**.
 Programul 2, ora 20,00 — **SUPER CHANNEL**. Magazin turistic: coasta **Amalfi** (Italia). Clipuri cu: **INXS**, **The Knack**, **Bee Gees**, **Kristen Vigard**; ora 22,35 — Clipuri

MARTI, 2 Iulie
 Programul 2, ora 20,00 — TV 5 EUROPE — Școala fanilor și Muzica inimilor (spectacolul **Trofeneilor**) la Opera Paris — Bastilia; ora 22,35 — **SUPER CHANNEL** —

MIERCURI, 3 Iulie
 Programul 1, ora 10,20 — **SUPER CHANNEL**. Program non-stop de videoclipuri, publicitate și informații; ora 14,10 — Jazz-Fan; ora 21,00 — Festivalul internațional de muzică ușoară „București '91”.
 Programul 2, ora 20,00 — **WORLDNET** — USA. Concert de marsuri în interpretarea formației „**New Sousa Band**”. TV 5 EUROPE. Teleturism. **SUPER CHANNEL**. Cannes Jazz (I).

JOI, 4 Iulie
 Programul 1, ora 10,20 — **SUPER CHANNEL**. Program non-stop de videoclipuri, publicitate și informații; ora 14,20 — Concert special „Capitoliu 4 Iulie”. Înregistrare **WORLDNET USA**. Interpretează Orchestra Simfonică Națională a SUA. Dirijor: **James Conlon**. Invitați: **James Galway**, **Henry Mancini**, **Peter Nero**, **Pearl Bailey**; ora 21,00 — Festivalul internațional de muzică ușoară „București '91”.
 Programul 2, ora 16,00 — Turneul internațional de tenis Wimbledon '91. Semifinalele de simplu feminin; ora 20,25 — **WORLDNET**

Françoise Hardy

CE SĂ FACEM DE AICI ÎNCOLO?

1. Cum ai repartiza paginile (cele 12 de acum) între cele 3 domenii: a. pop-rock ...%; b. video-film ...%; c. sport ...%.
  2. Ce rubrici noi ai dori să introducem și la care să renunțăm?
  3. Cum să folosim prima pagină: a. ca pină acum; b. imagini mai multe și texte.
  4. Cite numere din P.R.&S ai citit din cele 20 și care ți-a plăcut mai mult (a. conținut, b. grafică)?
  5. Cîți prieteni (cunoștințe) citești acest supliment?
- Cu cit mai rapid ne răspunzi, cu atît mai mult ne ajută în intențiile noastre de a îmbunătăți calitatea suplimentului. Răspunsurile vor fi sintetizate în cifre, iar sugestiile inedite publicate. MULTUMIM ANTICIPAT!

RED.

A. P.

POP Rock'n Sport
 Supliment editat de „Presa liberă” în asociere cu cotidianul societății „Curierul național”
 Regia Imprimeriilor Naționale — Imprimeria „Coresi” București

ROCK '91

Florian Pittiş în timpul festivalului

Rep.: De ce atîta secret în jurul numelor formațiilor care s-au prezentat în acest festival?

F.P.: Pentru că sînt nume care nu au apărut, cum ar fi de exemplu JAM SESION deși și-a anunțat participarea. Ce ar fi fost să le anunțăm înaintea? Nu aveam certitudinea participării lor. După cum vezi, pe tricoul pe care îl port sînt trecute mai multe nume, dar nu toate sînt prezente. Chiar și Phoenixul ne-a confirmat participarea abia marți (28 mai a.c., n.n.). Au fost și o serie de probleme legate de plata transportului în valută.

Rep.: Cine a suportat cheltuielile?

F.P.: Departamentul Tineretului din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului.

Rep.: Cam la cît s-au ridicat aceste cheltuieli?

F.P.: La conferința de presă s-a vehiculat cifra de 8 milioane. Cred totuși că suma este mai mare.

Rep.: De ce s-a ales data de 1 iunie pentru acest festival?

F.P.: Ideea mea a fost că această zi internațională a copilului să fie și cea a copilului din noi. Asta este! Am serbat copilul din noi, care la orice vîrstă am fi nu dispăre așa cu una cu două. Sîntem niște copii mai mari, dacă vrei, dar sîntem totuși copii.

Rep.: Sînt totuși „voci” care se întrebă de ce au fost necesare două concerte?

F.P.: Inițial, s-a mers pe ideea unei singure zile, dar din păcate sau din fericire, nu toți membrii formației Phoenix au avut posibilitatea să fie în țară pentru a susține concertul pe 1 iunie. Așa că am extins festivalul pe două zile.

Rep.: Nu cred că desfășurarea festivalului pe timpul a două zile a deranjat, ci faptul că, în timp ce la Operă s-a organizat un spectacol pentru copiii handicapați din România, în cadrul căruia s-au strîns (abia, abia) niște fonduri, aici s-a cheltuit... destul. În acest sens cred că se întrebă unii de ce două spectacole?

F.P.: În România nu sînt doar copii handicapați. Ne-am gin-

dit, eu și dl. Olteanu de la Departamentul Tineretului, că pe lângă tot ce se face pentru copiii handicapați să se facă ceva și pentru copiii normali ai acestei țări, care sînt totuși majoritari.

Rep.: Vestea organizării unui asemenea festival a născut temeri și chiar zvonuri cum că pînă la urmă totul se va sfîrși cu bătaie...

F.P.: Fiecare om are o anumită imagine despre muzica rock. E firesc să apară acte de agresiune atunci cînd de pe scenă se transmite o asemenea stare. Festivalul nostru este patronat de ideea generoasă a „flower-power”-ului. Deci, din punctul nostru de vedere, în perimetrul scenei, am dat toate asigurările că nu se va întimpla nimic deosebit. De altfel, poliția a colaborat extraordinar cu noi. Intr-o discuție avută cu ei aseară (sîmbătă, n.n.) am înțeles că erau fericiți că nu au avut loc evenimente majore. Și eu am auzit spunîndu-se că la o chestie ca asta nu se poate să nu se termine cu 3-4 morți. Pînă acum, am văzut zece de morți, dar de fericire. Oricum,

mie totul mi se pare un vis.

Rep.: Pe cînd un nou festival de o asemenea anvergură?

F.P.: Sînt promisiuni să se organizeze anual. Mai des nu are rost căci ar însemna să batjocorim și această idee.

Rep.: Gînduri pentru viitor...

F.P.: Bob Dylan spunea: „pentru mine nu există mîine, există doar ziua de azi”. Deci, nu-mi place să vorbesc de viitor. Vom vedea...

Florian Pittiş — la o săptămînă după festival...

Rep.: Impresii la o săptămînă după festival...

F.P.: Nici nu-mi dau seama că a avut loc acest festival. Spuneam, atunci, că e un vis frumos. Acum, spun că a fost un vis frumos. Dar cum deviza mea este „carpe diem” (trăiește-ți clipa) nu mă interesează să trăiesc din amintiri. Așa că... tot ce a fost sau ce va fi... în prezent le avem pe toate. Ce m-a bucurat și mă bucură în continuare, de atunci și pînă acum, este impresia că am înțeles mai mulți tineri fericiți.

Interviu consemnat de
ORLANDA DELADI

Primum și publicăm

LET'S GET BACK TO... FLOWER POWER

(Rock made in Romania)

Ziua de 1 iunie a însemnat, pentru noi, mult mai mult decît Ziua Internațională a Copilului. A fost ziua în care a avut loc cel mai mare Festival de muzică rock, al doilea mare eveniment după British Rock For Romania din țara noastră și, de asemenea, ziua care i-a reunit, după 14 ani, pe membrii formației Phoenix.

Un festival ce a fost de fapt un amalgam între woodstock și Live-AID și pe care organizatorii l-au numit simplu — „Rock '91”.

Scena, amplasată în spatele „Palatului copiilor”, pe marele rondou din parcul copiilor, a susținut pe scînduri și pe bare, muni de boxe și aparatură, instrumente și oameni, totul dirijat cu măiestrie de Mr. „Woodstock”, în persoana lui Florian Pittiş — „Moțu” (dacă englezii au avut în persoana lui Bob Geldof, un „Punk Diplomat”, noi de ce să fim mai prejos?).

Totul a decurs normal, exceptînd micile întârzieri datorate unor defecțiuni tehnice, remediate rapid, timp în care Mr. „Woodstock” citea tot felul de bilețele, făcînd publicul să uite pauzele nedorite.

Acum, după festival, mă întreb dacă inițialele lui Mr. „Woodstock” — F.P. nu vin cumva de la... FLOWER POWER??!

Intregul festival a fost dominat de FLOWER POWER. Coronițele de flori se asortau de minune cu „podoabele” de metal — lanțuri, cruci, ținte etc. — cu jeans-i rupți, plețele băieților sau cu steagurile cu emblema păcii, pancartele cu slogane pacifiste (cu „Make Peace Not War, Be Free an Love),

benițe, eșarfe, tricouri, corturi. O imagine a tinerei generații despre începuturile rock-ului, despre cea mai frumoasă și, probabil, cea mai controversată perioadă a rock-ului.

Soundul Phoenix s-a integrat perfect în soundul actual al rock-ului, fie el punk, new-wave, hard, heavy, speed sau thrash, cei prezenți așteptînd să audă melodiile lansate înainte de despărțire.

Începutul, cu ce s-ar fi putut începe dacă nu cu The Beatles? Și toți am cîntat imnul lui Lennon — „Give Peace A Chance”.

Concertul a început. Rînd pe rînd, formațiile au intrat și au ieșit de pe scenă, făcîndu-ne să uităm de timp. Kripton — cu piese de pe L.P.-ul „Fără teamă” și o piesă din „Opera rock — Lanțurile”; Comando — din Constanța, lansați în ianuarie anul acesta; între timp, pînă se pregătește următoarea formație, Pittiş anunță o nouă revistă — „Metal Fan”.

Urmează, deci, C.S.P. din Franța, adeptă a „punk-rock”-ului de gen „Sex Pistols” și „The Pogues”. Cei de la Direcția 5 — sînt niște adevărați „Simple Minds” români. Iar intervine „Moțu”. Anunță că Dnul (?) este chemat la cortul de cruce roșie, deoarece i-a născut nevasta”. Periclitul! Dar vestea se dă repede uitării căci pe scenă se află Cargo. În sfîrșit, sînt primii care au mai dezmoștit publicul, oferindu-le și o surpriză — un remix al hit-ului „Brigadierii” — iar în final versiunea rock a „Internaționalei”.

CATALIN SIBISAN
Brașov

Dinel Tollea CARGO

Rep.: Ce impresii aveți despre festival?

D.T.: Cînte organizatorilor. Din tot sufletul nota 10. Prin ceea ce s-a întimplat aici s-a demonstrat că se poate și la noi așa ceva, că genul acesta merită mai multă atenție. Totul a fost minunat, de la primirea făcută de către organizatori, la public. Mi-ar place să putem primi și noi tot atît de frumos formațiile la Timișoara.

Rep.: Ați mai susținut concerte în București?

D.T.: Nu este primul show în București. Am mai apărut de vreo patru ori tot în acest sistem de pluriconcert.

Rep.: Pe cînd un disc CARGO?

D.T.: Se încearcă un L.P. bazat pe ceea ce am înregistrat în Franța anul trecut în cadrul unui turneu. Sperăm ca în toamnă să fie gata.

Juju Vlaicu Giurgea DIRECȚIA 5

Rep.: Care este părerea dumneavoastră despre acest festival?

J.G.: Destul de bună. Sponsorizarea (substanțială) a permis desigur o organizare de excepție.

Rep.: Ce v-a plăcut?

J.G.: Publicul! A fost axat mai mult pe thrash și have-metal, venind la un concert flower-power să se distreze.

Rep.: Dintre trupele prezente în festival care v-au plăcut cel mai mult?

J.G.: COMANDO, IRIS — care a sunat „zid” — și ROATA.

Rep.: Ce v-ați propus pentru sezonul estival?

J.G.: Între 15 iunie și 20 septembrie vom fi pe Litoral, la Mamaia la o discotecă organizată de I.B.M. sau E.M.G., nu știu sigur. După 20 septembrie vom avea un turneu în U.R.S.S., iar în octombrie avem rezervat spațiu pentru un disc.

Rep.: Discul se va axa pe melodiile prezentate în acest festival?

J.G.: Da. Și s-ar putea să mai apară încă două piese noi. S-ar putea să ne schimbăm și stilul.

Rep.: Anume?

J.G.: Surpriză!

Phoenix (două ipostaze). Li recunoașteți?

Am zăbovit mai mult chiar decât ne-am propus la The Doors, dar din cite ni s-a scris am dedus că nu v-ați supărat prea mult. Rețuăm „mini-dicționarul” tot cu litera D.

DOKKEN. În ultima vreme grupul apare ca Don Dokken, având în vedere faptul că în urma unor pocese privind numele, Don a fost nevoit să-și folosească întregul nume, renunțând definitiv la forma simplă de Dokken. Albumul de debut „Breakin' The Chains” a fost înregistrat în Germania deși trupa s-a născut la Los Angeles. Chitaristul George Lynch, unul dintre prietenii lui Don are o cotă foarte ridicată în breaslă. Se spune că i-ar fi dat lecții și unui „oarecare” Eddie Van Halen! La acea vreme, în 1983 Don era vocalist ocazional la Scorpions, cînd Klaus Meine s-a îmbolnăvit în timpul înregistrării discului „Blackout”. Meine a revenit iar înregistrările cu Don s-au șters. În 1984 Dokken a avut un alt album, „Tooth And Nail”. La casa de discuri Carrere a mai apărut un L.P. în 1982 cu titlul „Dokken”. Formula cu Lynch era completată de Juan Crocier la bas și de Mick Brown la tobe. Varianta actuală, DON DOKKEN (lansată în urmă cu 2 ani) are componența: John Norum (chitară, voce, venit de la Europe), Billy White (chitară), Peter Baltes (bas, voce) și Mikkey Dee (tobe). Disc în 1990: „Up From The Ashes” (Geffen Records).

D.R.I. Un grup texan care și-a luat numele după felul în care era „alintat” de vecini: Dirty Rotten Imbeciles (nu-i nevoie de traducere). S-au lansat cu un album finanțat de ei și autointitulat, devenind rapid lideri ai mișcării punk-hardcore din Statele Unite.

„Dealing With It” al doilea L.P. a apărut în 1985 la Metal Blade Records și a fost promovat prin 55 de concerte americane urmate de citeva apariții în Europa și Australia. Un nou album este în lucru și evident se presupune că și noi turnee. Stilul grupului s-a menținut dar umorul a pătruns în texte dîndu-le mai multă culoare.

E. Incepem cu numele din revista australiană „Hot Metal”.

EINSTURZENDE NEUBATEN. Exponenți de seamă ai stilului industrial-noise, proveniți din Berlin. Cele mai bune realizări: „Kollapse”, „Drawings Of O.T.” și „Halber Mensch”. Blixa Bargeld, membru al grupului, a făcut parte o vreme și din The Bad Seeds, trupa lui Nick Cave.

ELF. Ronnie James Dio (solist vocal), Micky Lee Soule (keyboards), Steve Edwards (chitară), Craig Gruber (bas), Gert Driscoll (tobe), Mark Nauseff (tobe). În 1972 grupul a

Don Dokken

fost descoperit de Ian Paice și Roger Glover într-un club. Tot ei au produs și primul disc în (1974). „Try To Burn The Sun” 1974. Alte albume: „LA 59” (1975), „Live” (1976). Cînd Ritchie Blackmore, decepționat de mersul treburilor la Deep Purple, a decis să-și creeze un grup propriu, a apelat la Dio, Micky Lee Soule și Gert Driscoll. Toți singurii care a cîntat pe scenă cu Rainbow a fost Dio.

EMERSON, LAKE & PALMER. Interesantă apariția acestor nume în revista australiană. Evident că marele grup va beneficia de un spațiu vast așa că acum ne rețuăm la cele citeva cuvinte din „Hot Metal”.

Trioul britanic rămîne în istoria genului mai cu seamă datorită tendinței de a prelucra partiturile clasice („Pictures At An Exhibition”). Techno-rock de mare forță născut la începutul anilor '70. Albume: „Emerson Lake & Palmer” (1970), „Tarkus” (1971), „Trilogy” (1972), „Brain Salad Surgery” (1973), „Works Volume 1” (1976) și în 1977 volumul 2, „Love Beach” (1978).

ELECTRIC ANGELS. (din „Circus”, S.U.A.). Grup format în 1987 la Los Angeles. Componență: Shane (solist vocal), Ryan Roxie (chitară), Jonathan Daniel (bas), John Schuber (tobe). Hard rock de calitate cu origini în muzica Stonerilor dar influențat și de Hanoi Rocks. Albumul din 1989 le poartă numele.

ELECTRIC BOYS. Provin din Suedia unde s-au constituit în 1988. Componență: Conny Bloom (solist vocal), Andy Christell (bas), Franco Santunione (chitară), Niclas Sigevall (tobe). Funk dur, chitari violente, metalice iar bateria în stilul Faith No More. Album: „Funk-O-Metal Carpet Ride” (1990).

EUROPE. Un alt grup suedez dar de astă-dată foarte cunoscut la noi. Lansarea celui „imn” în 1986, „The Final Countdown” i-a împus definitiv pe scenele lumii. Altă la publicul rock cit și la cel de pop. Discul nou pe care-l așteptăm cu nerăbdare ne va da prilejul să relatăm îndelung despre Europe.

EVERY MOTHER'S NIGHT-MARE. Formație tinăra născută în 1989 la Nashville. Componență: Rick Ruhl (solist vocal), Steve Malone (chitară), Mark McMurtry (bas), Jim Phipps (tobe). Metal sudist și influențe country exprimate la cote fierbinți pe albumul care le poartă numele (1990).

EXODUS. Format în 1981 la San Francisco, grupul este cotat drept promotor al thrash-ului autentic. Pînă în 1982 Kirk Hammett (actual la Metallica) a făcut parte din grup, pe care l-a părăsit pentru a-l înlocui pe Dave Mustaine (plecat la Megadeth). Multe alte schimbări

Europe

de echipă și casă de discuri n-au împiedicat trupa să se mențină în atenția fanilor. Componență: Steve Souza (solist vocal), Gary Holt (chitară), Rick Hunolt (chitară), Rob McKillop (bas) și John Tempesta (tobe). De ascultat: „Bonded By Blood”, „Pleasures Of The Flesh”, „Fabulous Disaster”, „Impact Is Imminent”, ultimul apărut în 1990.

ENUFF Z'NUFF. Provine din Chicago unde a fost creat în 1984. Componență: Donnie Vie (voce și chitară), Derek Frigo (chitară solo), Chip Z'Nuff (bas și voce), Vikki Foxx (tobe). Chitari și percuție tipice pentru heavy metal iar vocele și basul anilor '60 (perioada psihedelică). Înainte de a-i „impe-rechea” pe Van Halen cu Bea-

bles Vie și Z'Nuff au jucat baseball și ascultau piese cu Cheap Trick. Album recent: „Strength” (1991).

EXCITER. Olandezii au avut un chitarist în vîrstă de 14 ani. Euro-metal solid, albumul din 1983 fiind considerat drept unul dintre cele mai reușite ale deceniului. Componență: Gert Admiral (bas și vocal), Marc Karsten (chitară), Marcel Admiral (chitară) și Walter Admiral (tobe). O familie metalică!

Continuăm săptămîna viitoare cu litera E și trecem la F. Așteptăm completări și sugestii de la cei interesați în realizarea dicționarului final, publicat sub forma unei cărți.

A. P.

Discurile lui JOE DASSIN - o avere

Nimeni nu se poate lăuda că posedă colecția discografică completă a unui interpret. Discurile-pictură, discurile shape etc., diversifică tot mai mult discografia tradițională. Pentru cei ce doresc să cunoască istoria sau valoarea unuia sau altuia dintre discuri, revista „Podium” oferă diferite

informații în acest sens. De data aceasta - Joe Dassin.

Mult timp primul vînzător de discuri din Franța - între 1966 și 1978 - Joe Dassin ar fi continuat fără îndoială drumul său, dacă moartea nu avea să-l lovească în plină glorie, în trista zi de vară - 20 august 1980. Născut dintr-o modă, cîntăreț

popular prin excelență, Dassin a înregistrat puțin, vreo 40 de discuri, cel mult vreo 50 de albume, dar a văzut producția sa discografică întinzîndu-se spre infinit grație reeditărilor. Un exemplu de acest gen îl constituie titlul „Bip-Bip” înregistrat în 1965 și care există într-un super disc (cu patru titluri) și, în fine, în versiune completă împreună cu „Les Daltons” oferită de Danone. Ultimul său disc valorează o mică avere, ca și „L'été indien” oferit de Casa Vandamme sau „La Fleur aux dents”, disc oferit de Kanterbrau.

Se povestește că Joe Dassin a devenit ceea ce este, în parte, datorită unui pariu. Discul „Daltons”, care l-a împus în

1963, constituie o superbă lovitură de maestru, situîndu-l pe Dassin în fruntea cîntăreților de succes ai momentului. De atunci universul său discografic s-a amplificat, crescînd în același timp și prețurile discurilor. De exemplu „Taka Takata”, apărut în 1972 costă o avere, unui fan cumpărîndu-l cu 1000 de franci. Dar nu este singurul. Cotat ca raritate aproape inestimabilă, primul cîntec înregistrat de Dassin în 1958, care nu este altul decît banda originală a filmului „La loi”, un film realizat de tatăl său Jules Dassin, este vîndut, cel puțin așa se zvonește, cu „o mică mie de franci - pentru această jucărie”. Printre alte rarități foarte căutate de către colec-

ționari și cotate la sume astronomice pot fi amintite și „Les Champs-Elysées - în versiune engleză, 1968 - „Guantanamo” oferită de Casa Alsacienne și un album în care șase dintre cîntecele sale sînt combinate cu alte șase ale lui Gérard Lenorman. Și pentru că unele dintre discurile lui Joe Dassin sînt căutate, negustorii din buticuri vînd uneori discuri simple, tradiționale la prețuri astronomice în condițiile în care ele nu ar trebui să depășească cîțiva zeci de franci. De exemplu, „Bip Bip” și „The guitar don't lie” pot valora o sută de franci bucata.

ORLANDA DELADI

Răspundem dacă sintem în stare

Răspunsurile la chestionarul nostru sosesc în continuare iar unii cititori ne-au sugerat să-l reluăm. Azi vă oferim câteva răspunsuri mai interesante.

SOTIR CLAUDIU BANU (Sinaia). 1. a. pop-rock 45 la sută, 6. video-film 20 la sută, c. sport (35 la sută). 2. Concursuri pe teme muzicale. 3. Prima pagină să fie ca până acum. 4. Am citit toate numerele P.R. & S și pot spune că mi-au plăcut toate din punct de vedere al conținutului și al graficii (fotografiile ar putea fi mai clare). 5. Am 5 prieteni care citesc cu regularitate revista. Pentru înregistrări de casete ar fi bine să te adresezi unui studio specializat (au apărut foarte multe). Dacă nici așa nu te descurci, anunță-mă. Imi pare rău că n-am știut că Sombambului din Sinaia au fost la Radio, vineri 31 mai. Mai încercați odată și ne vom vedea!

CRIS AN (București). „Am fost la Of. Poștal 17 Giulești pentru a-mi face abonament, dar revista nu figura la nr. 276. Am fugit până acasă și am luat nr. 19 al revistei și am revenit la Poșta. Doamna a fost foarte draguță și mi-a făcut abonament. Ți-am semnalat acest lucru pentru a veni în ajutorul celorlalți cititori și totodată ca tu să iei măsurile necesare”. Mulțumesc, le voi lua! Mă oprim doar la primul punct al chestionarului: a. pop-rock 55 la sută, b. video-film 25 la sută, c. 20 la sută.

ALIN CIOBANU (Pitești). Un răspuns mai categoric la punctul 1. a. pop-rock 90 la sută, b. video-film 0, c. sport 10 la sută. La propunerea ta, să renunțăm la topurile din lume și să ne limităm doar la al nostru sint nevoiți să-ți explic cum stăm. Majoritatea prietenilor revistei doresc să știe ce se întâmplă în lume. Scrisorile pentru topul propriu ajung destul de haotic, astfel fiind nevoiți să așteptăm două săptămâni. Texte ale unor melodii nu vor mai lipsi. Promit!

ANGHEL SORIN (Pitești). Faptul că la voi revista ajunge greu este deja cunoscut, și sintem pe cale să reglementăm fenomenul. Despre „Rock '91” mai mult decât am scris și vom scrie (încă un număr după aceasta) cred că nu se poate. Rețin răspunsul tău la întrebarea a doua: sexologie, puțin rebus și umor pe teme muzicale.

SORIN VIZIREANU (comuna

Andrei Partoș

Dragalina, județul Călărași). Topuri americane și britanice mai multe! Prezentarea grafică nu te încântă. O revistă color cu multe pagini numai cu muzică va fi. Nu mă întreba cînd. Există câteva și acum orientate mai mult spre hard & heavy. Conștiința că rapp-ul și în genere pop-ul sint neglijate în paginile noastre în favoarea rock-ului. Pagini ample despre mari nume ale rock-ului sint absolut firești odată ce ne-am propus să completăm informațiile unei (unor) generații legate de istoria pop-rock-ului. Propunerea ta se va materializa dar nu uita că rapp-ul nu beneficiază de prea multe pagini în presa lumii. Cele 10 taloane se expediază pe adresa redacției. Va avea loc o tragere la sorți a primilor 3 colaboratori ai topului. Acum talonul va fi pe ultima pagină ca să nu mai suferi nimeni cînd îl taie. E bine așa? Ar fi bine dacă ai trece pe el și vîrsta.

FLORIN ȘIȘCA (Năvodari). Cei doi foști Milî Vanilîi așteaptă să primească un contract. Ai perfectă dreptate în legătură cu promisiunea făcută! Imaginează-ți că nu reușesc să stau de vorbă cu Gabi Cotabiță preț de un interviu serios. E foarte ocupat, circula mult, acum are și carnet de conducere. După „Festivalul București '91” cred că se va produce evenimentul. Rubrici permanente propuse de tine: Concert pop-rock. De cite ori n-am scris despre nevoia publicului de a se informa dintr-un singur loc asupra faptelor din domeniu? Impresarii de azi consideră că reclama TV și stradală sint suficiente. Date sigure ale concertelor și afișe exacte sint extrem de importante. De unde să le luăm? „Incredibil dar... adevărat” titlu de rubrică folosit intens iar conținutul sugerat de tine apare la pagina a doua. Să renunțăm la serialul Beatles? Nu ești primul care soliciți acest lucru, după cum ai văzut. Dar, pentru că urmează un dar, mai mulți sint cei care apreciază importanța acestui serial, singurul atît de complet. S-a scris mult despre băieții din Liverpool dar sursele folosite de Gabriela Șeicaru sint lucrările cele mai a-

preciate în întreaga lume. Cum nu avem dreptul să le publicăm pur și simplu, s-a realizat acest serial care durează de aproape doi ani. Nu uita că el a început în „Săptămîna” și a fost întrerupt din cauza tovarășilor de la municipiu cărora nu le plăcea tendința la băutura și femeia a unor personaje ale serialului. Deci, prin numărarea voturilor, s-a ajuns la concluzia că vom continua și sper să nu te deranjeze prea mult!?

RADU BOTEZ, str. Socola nr. 12, bl. D 2, sc. A, etajul P, ap. 12, cod. 6600, Iași. Dorește să corespundă cu cititorii revistei. Are 22 de ani și are următoarele preferințe: Valeriu Stelian, Phoenix, Alexandru Andrieș, Sfinx, Cargo, Celelalte Cuvinte, Beatles, John Lennon, Led Zeppelin, Pink Floyd, Genesis, Van Halen. Mare amator de film și sport (fotbal, baschet și hochei pe gheață).

D.S.B. (Bacău). Numerele care îți lipsesc le vei primi acasă dacă îmi dai numele și adresa. Cursul pentru Disc-Jockey întîrzie să se materializeze nu din cauza mea. Ar trebui să se ocupe cei care percep taxe pentru atestate. Pînă la toamnă proiectul la care lucrăm (un grup de inimoși care mai cred în utilitatea învățării unei meatrii și nu a practicării ei în baza unei numiri sau, mai rău, a unei întîmplări) va fi publicat în aceste pagini. Modelul italian l-am oferit toamnei pentru „a stîrni” cum bine ai remarcat. Dintre propunerile tale, de reținut cea care se referă la selecțiuni din programele radio! E bine să nu uii că nu toată lumea are 100 sau 150 de lei pentru a-și cumpăra „Bravo”!

CRISTI BRATU (București). Singura adresă a grupului Skin Games pe care o dețin este CBS/EPIC Records, 17-19 Soho Square, London W1v 6 HE, England. Cu privire la coperta noastră, așteptăm și alte opinii. Ideea unor articole și pe prima pagină va fi pusă în practică ca să vedem cum iese. O serie de scrisori apar la rubrica „Primim și publicăm” care este deschisă oricui. Dacă ne critică sau nu, n-are importanță. Dacă o face cu argumente contează. Mai spectaculoase ar fi schimbările de idee despre un disc, despre un concert, între voi cititorii, prin intermediul revistei.

Primim și publicăm

INTERNATIONAL DISCO CLUB

Disco Internațional sau „Clubul francezilor” este patronat, momentan, de către C-tin Horia Oprea stabilit la Londra. Directorul discotecii este Dan Călugăru. Cel care însă întreține atmosfera de dans, propunînd seară de seară muzică de bună calitate este D.J.-ul Adrian Sergiu care a început ca D.J. la 17 ani la discoteca „Melodii” din Cluj. Mulți îl rețin, poate, de la Radio Cluj sau de la discotecile: „Rainbow — Neptun”, „Paradis” — Jupiter, „Potoaava de aur” — Eforie, La Disco International se află de trei ani. Sculele, atît video cit și audio, îi aparțin. Sunetul este clar, iar la video casetele sint de cele mai multe ori matrice sau înregistrate extraordinar.

Muzica și-o procură el, chiar și atunci cînd datorită noutății ei prețul este destul de „pipera”. Un single nou costă aproape la fel de mult cit o matrice.

Un efect deosebit dau interiorul discotecii lumintele ce provin de la neoane cu quartz,

stroboscoape și 65 de spoturi. Se pare că muzica și luminile dinamice nu le sperie pe rîndnicile ce și-au făcut cuib în interiorul discotecii, devenind pentru „Clubul Francezilor” adevărate mascote.

Dar să revenim la muzică. În această discotecă, melodiile care umplu în fiecare seară ringul sint: în mod miraculos: „Dirty Cash” — STEVE; „I've Been Thinking About You” — LON-DONBEAT; „Ice, Ice Baby” — VANILLA ICE; „Go For It” — ROCKY V; „Push It” (REMIX) — SALT'N PEPER; „Im Your Baby Tonight” — Whitney Huston; „My Perogative” — BOBBY BROWN; „Justify My Love” — MADONNA. Nu este un top personal, ci al celor care dansează. Adrian Sergiu crede totuși că dintre toate aceste melodii cea care va deveni hitul verii este — „I've Been Thinking About You”, cu LONDON-BEAT.

CĂTĂLIN SIBIȘAN
(Brașov)

Blonda se face brună

Pentru video clipul cu cîntecul „It's Here” Kim Wilde a apărut brunetă, culoarea adevărată a părului ei. Anglia a fost șocată, dar ea a declarat că totul a fost premeditat cu grijă pentru a spune la revedere imaginii de bombă, care devenise pentru cîntăreață o manieră de a se proteja. „De acum înainte mă simt bine în pielea mea”, spune Kim.

YES

OWNER OF A LONELY HEART

Move yourself...
You always live your life
Never thinking of the future
Prove yourself
You, re every move you make
Take your chances win or loser
See yourself
You are the steps you take
You and you — and that's the only way
Shake — shake yourself
You're every move you make
So the story goes

Owner of a lonely heart
Owner of a lonely heart
Much better than a
Owner of a broken heart
Owner of a broken heart

Say you don't want chances
You can have too before
Watch it now
The eagle in the sky
How he's dancing one and lonely
You lose yourself
No not for pity's sake
There's no real reason to be lonely
Be yourself
Give your free will a chance
You've got to want to succeed
Owner of a lonely heart...

After my own indecision
They confused me so (Owner of a...)
My love said never question your will at all
In the end you've got to go
Look before your leap (Owner of a...)
And don't hesitate at all, no, no
Owner of a lonely heart...

Sooner or later each conclusion
Will decide the lonely heart (Owner of a...)
It will excite it with delight
It will give of a better start (Owner of a...)
Don't deceive your free will at all
Don't deceive your free will at all (Owner of a lonely...)
Don't deceive your free will at all
Just relieve it

This ain't the way, I spend my / Mornings, baby, come stai? / You been with him / An dnow you come back lady / Hey, what's he like / I just sit, and watch the ocean / With myself, been doing my own cookin' / You can laugh, you're forgiven / But I'm no longer frightened / To be livin'

Senza una donna / No more pain and no sorrow / Without a woman / I'll make it trough tomorrow / Senza una donna / Givin' me torture and bliss / Without a woman, better like this / There is no way / That you can buy me baby / Don't make fun / You got to dig a little deeper lady / Yeah, if you have one / Here's my heart, feel the power / Look at me, I'm a flower / You van laugh you're forgiven / But I'm no longer frightened / To be livin' / Senza una donna / No more pain and no sorrow / Without a woman / I'll make it through tomorrow / Senza una donna / Givin' me torture and bliss /

Ooh I stay here, and watch the ocean / Don't know why, I keep on talkin' / You may laugh, you're forgiven / But I'm no longer frightened / (Maybe), to be livin' / Senza una donna / No more pain and no sorrow / Without a woman / I'll make it through tomorrow / Senza una donna / Givin' me torture and bliss / Without a woman / Vieni quill come on in Senza una donna / I don't know what night follow / Senza una donna / Oh, maybe from tomorrow / Senza una donna / Givin' me torture and bliss / Text: Adelmo Fornaciari

WITHOUT A WOMAN

SENZA UNA DONNA

ZUCCHERO
FEATURING
PAUL YOUNG

LEGENDĂ ȘI ADEVĂR

Erau epuizați, așa că au hotărât să mai țină doar un singur spectacol. Locuitorii din Kansas, unde Beatles-ii nu voiau să mai apară, se simțeau frustrați. Multimilionarul Charles O. Finley, proprietarul echipei de baseball din Kansas City, a promis autorităților orașului că va face toate demersurile pentru a-i aduce pe atât de mult doriții băieți. Finley încercase să îl contacteze pe Brian la Londra, înainte de a începe turneul, dar cererea lui ca și Kansas să fie inclus pe lista localităților în care se va concerta a fost respinsă, ca și multe altele, de altfel. Finley a luat avionul spre San Francisco, unde, prin intermediul lui Norman Weiss, i se garantase o întrevvedere cu Brian. Negocierea a pornit de la oferta de 100 000 \$ pentru băieții, încă înainte de spectacol, plus orice procent din încasări pe care fi va cere Brian. O sumă atât de mare era aproape incredibilă în 1964 și pentru un contract de o săptămână la Las Vegas, Brian a fost impresionat, dar a continuat să refuze: băieții erau prea obosiți și nu mai exista nici timpul material. Finley a supra-licitat și acordul s-a încheiat pentru fabuloasa sumă de 150 000 \$, plus cheltuielile — cea mai mare sumă plătită până atunci pentru un singur spectacol — Beatles-ii urmând să concerteze la Kansas City în ultima lor seară liberă. Și, culmea ironiei, nici aici nu s-a putut percepe nici o notă din ceea ce au cântat. După ce au părăsit orașul, așternuturile în care au dormit au fost vindute cu martori la prețul de 1 150 \$ unor personalități de la stația de radio WBKB. Despre fetele de pernă se știe că se află într-un seif al băncii locale, prețul lor depășindu-l pe cel al aurului.

Ultima apariție a acestui turneu a fost un concert

ALL MY LOVING

Close your eyes and I'll kiss you
 Tomorrow I'll miss you
 Remember I'll always be true
 And then while I'm away
 I'll write home ev'ry day
 And I'll send all my loving to you
 I'll pretend that I'm kissing
 The lips I am missing
 And hope that my dreams will come true
 And then when I'm away
 I'll write home ev'ry day
 And I'll send my loving to you
 All my loving I will send to you
 All my loving, darling, I'll be true.

Bronzat, blond și arătos, Chris Poland stă tăcut, un pic nervos, în fața mea pe o terasă din Venice Beach. De cum îl vezi poți să spui că este un băiat de treabă — umil, politicos, talentat — și dacă până acum ai fi putut fi tentat să-l privești critic, ai scăpa imediat de această tentație. Pentru că pur și simplu nu-i poți face așa ceva lui Chris Poland. El nu justifică un astfel de mod de abordare. După câțiva ani extrem de turbulenți (în muzică și în viață), Chris a revenit pe calea cea bună. Albumul său solo de debut, „Return To Metalopolis” este rezultatul a luni întregi de meditație contemplativă, de amintiri, de stări și sentimente pe care Poland le-a transpus foarte bine pe bandă.

„După ce am ieșit de la dezințoxicare am realizat că nu am nimic de făcut. Tot ceea ce trebuia să fac era să mă așez să dorm și să viețuiesc. Nu mai căntasem la chitară de un an, de la despărțire (de Megadeth). Un tip mi-a adus echipamentul lui — el pleca în vacanță. Așa că am cântat aproape o săptămână pe echipamentul acela și de o dată am realizat: „la te uită, mai știu să cânt la chitară!”

Ceea ce, la vremea aceea — și sint sigur de asta — a însemnat pentru Chris o revelație majoră. Cât timp a fost cu Megadeth a trăit niște vremuri extraordinare, dar s-a apucat de droguri, a părăsit trupa, a trecut printr-o grea perioadă de dezințoxicare și de-abia a „arterizat” din nou pe latura „umană” a lucrurilor.

„Îmi pare foarte bine că îmi place să cânt la chitară în continuare. Intotdeauna încep prin a juca ceea ce faci, pentru că de asta o faci. Înainte, datorită tensiunii dintre mine și Dave, nu mai voiam să cânt.

De fapt, puteam să cânt, dar nu-mi mai făcea plăcere. Devenise o slujbă. Îmi plăcea foarte mult să cânt live, dar în afara scenei nu m-aș fi atins nici mort de chitară”.

Referindu-se la trecutul său încărcat, Chris spune: „A fost straniu când l-am cunoscut pe Dave (Mustaine). Era tare bine pe vremea aceea. Când l-am văzut prima oară cântând eram la San Francisco, iar eu nu asistasem încă la un concert thrash-metal. Și când am văzut ce se întâmpla, n-am crezut că poate fi adevărat — atâta energie, atâta putere! Încă n-am văzut

ceva asemănător. Nu cred că a existat până acum vreun gen de muzică similar thrash-ului”.

Acesta a fost, presupun, și motivul pentru care Chris a început să cânte cu Megadeth, în loc să se lanseze într-o carieră solo.

„Declinul a început pentru că eu și cu Dave ne certam tot timpul. Dacă am fi putut sta împreună și să ne îndreptăm atenția doar spre muzică, ignorând celelalte prostii, i-am fi „omorât” pe toți! Eu am fost destul de tulburat când ne-am despărțit. Mă simțeam pierdut într-un fel. Nu știam încotro să mă îndrept și asta pentru că eram un alcoolice și un toxicoman, ceea ce în definitiv nu era vina nimănui”.

După ce s-a întors din spital, Chris a participat ca bass-ist la câteva turnee ale legendarilor punk-eri de la Circle Jerks. „Voiam să-mi dovedesc mie însumi că pot merge într-un tur-

neu nord-american fără să-mi reiau vechiul stil de viață. Iar băieții ăștia sînt grozavi! Am primit slujbă de abia după a treia audiere și tipau neînduplecați la mine pentru că atunci când îmi obosea brațul, în loc să plesnesc coarda cântam eu pana. Dar a fost grozav, oricum. M-au „țirît” efectiv după ei pentru că știu că pot să cânt, dar că trebuie să depășesc momentul. Așa că, până spre sfârșitul turneului ne înțelegeam minunat și ne distrăm excelent împreună.

Cît despre călătoria cu furgonul, pot să-ți spun că străbăți

astea, am citit o grămadă în furgon, ceea ce nu-i tocmai rău. Am luat o grămadă de idei din aceste lecturi și în general tot turneul acesta m-a ambiționat foarte mult. Mi-am dat seama că se poate. Nu este de loc greu atîta timp cît muncești cîntîți”.

Cînd va veni momentul să analizezi „Return To Metalopolis” să nu vă gândiți că orice album instrumental al unui chitarist trebuie să fie neapărat stil Satriani.

„Nu cred că așa putea scoate un astfel de disc” spune Poland. „Este un instrumentist extra-

ordinar. Poate să cânte ore întregi fără să facă de două ori același lucru, în timp ce eu mă pricep mai bine la cîntece. Nu vreau să spun că nu scrie cîntece bune, dar eu am vrut ceva care să sune mai mult a trupă”.

De ce fără versuri și vocal? „Inițial începusem să scriu versuri, dar nu mi-au plăcut. Apoi trebuia să găsesc un vocalist care să-mi placă. Dave Mustaine și James Hetfield aveau angajamente iar Bon Scott e mort! Nu voiam un solist stil Maiden, nu cunoșteam pe nimeni și de fapt nici nu înțeam neapărat să găsesc pe cineva, așa că am terminat prin a-mi scrie singur melodiile pentru chitară și a face muzica „ronțăitoare” care-mi place. Am început cu riff-ul de bază și am tras solo-urile peste ceea ce cred eu că este mai ușor de făcut decît să scrii părți și bucați”.

Celălalt muzician de pe disc

este fratele lui Chris, Mark Poland. „Știam că este în stare să susțină partitura de tobo, fără ca asta să fie peste puterile lui. În plus, puteam să am încredere în el.

Datorez în mare măsură reușita acestui proiect impresarului și agentului meu. Ei nu s-au îndoit nici o clipă că voi reuși și datorită încrederii lor am reușit. Iar oamenii ar fi trebuit să aibă oricum încredere în faptul că dacă am spus că voi scoate acest album pentru ei, o voi face”.

Aceasta este și latura „învingătoare” a lui Chris Poland: consecvența. Consecvent și ne-combativ, alege întotdeauna calea care ocolește referirile la trecut. Și trebuie să fie destul de greu să faci cînd reproșurile curg. „O să vină timpul să răspund la toate întrebările (se referă la toate criticile pe care i le-a adus Dave Mustaine în presă), dar acum nu asta mă interesează. De exemplu cînd Dave spune că Megadeth suna prost live din cauza mea, eu știu că nu este adevărat. Eu știu și pentru mine asta contează.

Am petrecut grozav atunci. Am învățat mult. Trebuie să mă descurc singur cu aceste întrebări despre Megadeth și despre Megadeth și despre mine pentru că este trecutul meu”.

Data expirării pentru trecutul lui Chris Poland și începutul viitorului său este foarte, foarte aproape.

„Sint sigur că nimeni n-o să dea doi bani pe discul ăsta. Dar nu asta urmăresc. Pur și simplu nu mă contează”. Chris Poland este fericit în spațiul său propriu. Un sentiment pe care-l veți respecta atunci cînd îi veți asculta discul.

Traducere și adaptare ANCA LUPES

CHRIS POLAND

de caritate la Paramount Theatre în Brooklyn, alături de Steve Lawrence și Eddie Gorme. De îndată ce s-a terminat concertul, Derek Taylor a chemat limuzina închiriată de Brian, care aștepta la intrarea artiștilor, „supravegheată” de o mare mulțime de oameni. Derek însoțise la concert un grup de ziariști celebri de la cele mai importante ziare americane, iar acum intenționa să îi conducă înapoi la hotelul Idlewild din apropierea aeroportului unde Beatles-ii își petreceau ultima noapte în Statele Unite. A doua zi, la prima oră, urmau să se întoarcă în Anglia. Tot în grija lui Derek se afla o tânără ziaristă, Gloria Steinem, care urma să îi facă lui John Lennon un amplu portret în revista „Cosmopolitan”. Cu stupoare au constatat că băieții ajunseseră deja la hotel și erau din nou autosechestrați în camerele lor împreună cu Bob Dylan. Derek și ziaristii dezamăgiți s-au retras în camera celui dintîi pentru a bea ceva.

Imediat după miezul nopții Brian a coborît dintr-un taxi în fața hotelului.

A năvălit ca o furtună în holul hotelului tipind și încercînd să îi convoace pe băieții la o întrevvedere pentru a afla cine îi luase limuzina, dorindu-și chiar „o scenă” dură în fața ziaristilor. Cînd a aflat că Derek fusese cel care îl frustrase de folosirea mașinii, l-a chemat la el în cameră și, aproape izbucnind în lacrimi, a urlat la el. „Nu cred că comportarea ta este corespunzătoare seriozității momentului”. Derek i-a replicat cu răceală: „N-am luat mașina pentru o plimbare de plăcere. Am folosit-o pentru ziaristi importanți. Care-i problema?”

Brian a început să tipe din nou. „Ieși afară, ieși afară”, iar Derek a ieșit îndreptîndu-se către barul de la demisol, unde s-a aruncat cu disperare spre paharele de scotch și Cola. A încercat să fie volubil și să îi întrețină pe ziaristi, care încă mai sperau să la contact cu Beatles-ii, dar nu reușea decît să își manifeste neînțelegerea vizavi de comportamentul lui Brian. Cum putea un om care ajunseseră atât de departe prin inteligență și intuiție să fie atât de intransigent și răvășit doar pentru că i se luase mașina? În zorii zilei Derek și-a scris demisia, pe care a strecurat-o sub ușa lui Brian.

Dimineața, în avionul care îi ducea spre casă, Brian și Derek își ocupaseră locurile în extremitățile compartimentului de clasa I, ambii suferind de mahmu-reală. Ceva mai tîrziu, în timpul zborului, Brian i-a trimis prin intermediul stewardesei un bilet lui Derek în care îl ruga să-și retragă demisia. Derek a citit notița, apoi s-a îndreptat spre cealaltă extremitate și s-a așezat lângă Brian, refuzînd însă să-și reia slujba, motivînd că pierdea prea mult timp, timp pe care și-ar fi dorit să-l dedice soției și copiilor. Amîndoi și-au înecat amarul într-o sticlă de sampanie, Derek stringîndu-i consolator mina. „Puteți rămîne prieteni, dar nu pot lucra cu tine. În fond, nu era vorba decît de o nenorocită de mașină!”

Brian își dorise cu ardoare luxoasa limuzină în acea seară pentru a merge în oraș cu noul său prieten și mai ales pentru a-i impresiona pe puștii care roiau în jurul lui. Neavînd-o i s-au ruinat planurile și își ratase ultima noapte la New York.

Viața lui Brian începuse să sufere modificări perceptibile din momentul în care s-a împrietenit cu Nat Weiss, un avocat renumit din New York. Unii au considerat că Nat a fost „unul dintre cele mai bune lucruri care i se puteau întimpla lui Brian”, el fiind un prieten care îi putea ușura drumul spre încrederea în sine și spre împăcarea cu sine.

Alții sînt de părere că Nat a fost cel care i-a arătat lui Brian cărarea spre autodistrugere. În realitate, Brian alunecase deja de mult pe panta autodistrugerii, iar Nat nu era decît un ghid înțelept și experimental al traseului respectiv.

Practica juridică ieșită din comun și excepționala recunoaștere profesională de care se bucura Nat se datorau în parte profunde sale înțelegeri a sufle-

tului uman și pe de alta capacității sale de a descifra caractere. Deseori accepta să apere cauze obscure — pornografice sau ofensatori sexuali — doar din amuzament. Înalt, cu ochelari, ușor îndrăzneț, era cam de aceeași vîrstă cu Brian, și ca mulți alți prieteni ai lui Brian provenea dintr-o familie solidă de condiție medie, iar mama sa era evreică.

S-au cunoscut la o petrecere la hotelul Plaza, unde un asociat al lui Nat organiza frecvent „soirees”, pentru tineri singuri. Nat își amintește cît de încîntat a fost să-l cunoască pe managerul Beatles-ilor, dar, cînd a încercat să-l atragă într-o discuție, Brian nu-și putea lua ochii de la un tînar care era evident cît îl fascina. A doua zi dimineața, Nat a făcut rost de numărul de telefon al lui Brian de la gazda petrecerii și l-a sunat să-l întrebe cum a mers cucerirea programată, Brian i-a răspuns că puștii s-a dovedit plictisitor, că nu știa nici măcar să întrețină o conversație de rutină. La început Nat a fost convins că Brian îl lua peste picior, dar s-a convins, curînd că Brian rămăsese treaz toată noaptea stînd de vorbă cu băiatul, încercînd să îl convertească la o discuție intelectuală. Brian nu făcuse niciodată primul pas. Nat a fost ușor amuzat, dar dezamăgit că managerul Beatles-ilor s-a lăsat frustrat de atîta plăcere potențială și s-a oferit să îl invite pe reticentul, dar impresionabilul, tînar la un tur al orașului pentru a cunoaște atracțiile pe care acesta le oferea.

Una din primele escale a fost barul Kely's de pe West Forty-fifth Street, în acel an cel mai renumit loc de întîlnire a homosexualilor din New York. Brian fusese de acord să viziteze acel loc cu reputație dubioasă cu condiția să nu i se deconspire identitatea. Dar, după cîteva pahare, Brian a pus la tonomat de vreo 20 de ori la rînd, „A Hard Day's Night”. Încă o dată puștii pe care Epstein l-a adus cu el la hotel s-a dovedit interesat doar în conversație. Nat i-a sugerat să fie ceva mai agresiv, dar deși s-a oferit să „îl motiveze” pe Brian, a doua zi a aflat că cei doi și-au petrecut noaptea unul ascultînd muzică, celălalt cîntînd.

GABRIELA ȘEICARU

— va urma —

LES PAUL LA 75 DE ANI

de Bernard Hebb

Când întrebi un chitarist dacă știe cine este Les Paul, primești răspunsul: Les Paul este o chitară electrică solid-body, construită de firma Gibson, S.U.A. Totuși, Les Paul este mai mult decât o chitară construită de compania Gibson. Ralf J. Gibson — regretatul critic muzical spunea, nu de multă vreme, că nimeni nu a exercitat în istoria muzicii pop o așa mare influență, asupra sound-ului luat în ansamblu, ca Les Paul. Chitariști ca Wes Montgomery, Pat Metheny, Michael Bloomfield, James Burton, Steve Howe și mulți alții au spus, de asemenea, că Les Paul l-a influențat într-o foarte mare măsură.

Motivul pentru care Les Paul a fost așa de important în trecut, pentru întreaga muzică pop și pentru jazz, nu e greu de găsit. Încă înaintea perioadei lui Charlie Christian — marele chitarist de jazz care a cântat cu formația lui Benny Goodman din 1939 până în 1941 —, colaborarea lui Les Paul cu Fred Waring — Fred Waring a fost de asemenea un leader de big band — a scos deja în evidență în înregistrările radio mult controversata chitară electrică. Gîndiți-vă că aceasta se întimpla înaintea perioadei lui Charlie Christian, înainte de 1939. Chitara electrică solid-body, în designul lui Paul, și-a devansat cu mult timpul. Nici o firmă nu a vrut atunci, la sfîrșitul anilor '30, să construiască o solid-body (chitară fără cutie de rezonanță). Pe de o parte, existau temeri că nu se vor găsi cumpărători pentru acest instrument, iar pe de altă parte, chitara electrică era încă foarte controversată. El a experimentat intens diverse tehnici de înregistrare și multe din tehnicile de înregistrare standard de azi au fost descoperite de Les Paul: Echo Delay, Phase-Shifting, Sound-on-Sound, Overdubbing, înregistrări multi-pistă. A fost, prin brilianța invenției, o revoluție în tehnica înregistrării. În afară de aceasta, așa cum am amintit la început, numele lui Les Paul a intrat în eternitate printr-una din cele mai cunoscute chitare solid-body: Les Paul, de firma Gibson.

Les Paul s-a născut la 9 iunie 1916 în Waukesha, Wisconsin. Waukesha se află la circa o oră de zbor, la vest de Chicago. Numele său întreg era Lester William Polsfuss. La doar 9 ani, cînta la muzicuță și a construit un mic radio. El povestea că primul lucru pe care l-a auzit la radioul său a fost un chitarist care l-a influențat foarte mult. Și așa s-a hotărît el odată să încerce o chitară... Mai târziu, Les Paul a cîntat alternativ la chitară și muzicuță, în acest scop construindu-și un suport — ce poate fi cumpărat astăzi din orice magazin — pe care se fixa muzicuța, ca la Bob Dylan. Prima sa chitară a provenit de la casa de comenzi Sears & Roebuck; în câteva luni, a învățat suficiente acorduri pentru a putea cînta câteva cîntece. Dădea spectacole, pe vremea aceea, sub un pseudonim pe care l-a folosit cîțiva ani la rînd: „Rhubarb Red”.

La 13 ani și-a construit primul său micro-emisător de radio și primul aparat de înregistrat. Totul era foarte simplu, dar funcțional. În acest timp — gîndiți-vă — era 1929! — el a construit și prima sa chitară electrică. Era un lucru relativ simplu să construiești o chitară electrică, trebuia doar să-ți vină ideea pentru așa ceva! De la un vechi pick-up — 78 rpm — a luat brațul cu doza, a prelungit cablul și a vîrît acul în fața armonicii a chitarei. Și voilă... o chitară electrică!

O perioadă de timp, a cîntat în formația de country & western a renumitului chitarist și violonist Joe Wolverton. Pe cînd se iveau curentul jazz, la începutul anilor '30, el se aflau la Chicago. După 1933, însă, cei doi artiști și-au încheiat colaborarea muzicală: spre deosebire de Joe Wolverton, Les Paul nu se mulțumea doar cu

country & western, era atras și de jazz, ca și de piese pentru chitară electrică.

Les Paul a rămas la Chicago și a dus o „viață dublă”: înainte de masă, el avea un show la radio, pe postul WGGD, sub numele de Rhubarb Red. Cînta muzică country și primea mii de scrisori din partea admiratorilor. Noaptea, cînta într-un grup de jazz, pe care l-a întemeiat sub numele său adevărat și care era difuzat pe postul de radio WIND. Sub pseudonim, a realizat cîteva mici hituri de country & western. Sub numele Les Paul, a cîntat jazz și a făcut înregistrări împreună cu cîntăreața de blues Georgia White, cîntînd la chitară și la pian.

Les Paul

Atît ca Rhubarb Red, cît și ca Les Paul, el și-a păstrat mereu disponibilitatea pentru descoperiri și interesul pentru electronică. Les a împrumutat în 1934, de la frații Larson din Chicago, o chitară cu care și-a putut testa teoriile sale privind chitara solid-body. Și să ținem cont: era anul 1934!

În 1936 Les s-a săturat de identitatea sa dublă și a renunțat la pseudonimul Rhubarb Red. Renumele său ca chitarist de jazz a crescut datorită numeroaselor jam-sessions pe care el le făcea noaptea împreună cu Art Tatum, Roy Eldridge sau Louis Armstrong. Apoi, i-a venit ideea să-și formeze un trio propriu. Trioul îl cuprîdea pe el, la chitară solo, pe Jim Atkins — fratele vitreg, mai în vîrstă, al chitaristului de country & western Chet Atkins —, voce și chitară ritm, și pe Ernie Newton, la bas. S-au făcut îndoeșli remarcări în cadrul show-ului lui Fred Waring, la New York. Dar, după 3 ani, Les Paul a pus capăt acestei colaborări, pentru a merge, în sfîrșit, pe propriul său drum.

În 1941, Les Paul a construit prima sa chitară solid-body și i-a dat porecla de „The Log”, pe românește „Butucul” (sau „Grînda”). Chitara avea un corp, care a fost umplut, pentru ca fața armonicii să nu vibreze, un butuc care trecea prin mijlocul chitarei, și, firește, o doză. Cinci ani mai târziu — în 1946 — s-a prezentat cu această idee la Gibson, dar aceștia au refuzat chitara...

În 1943, Les Paul a întemeiat un al doilea trio, și s-a mutat de la Chicago la Los Angeles. Compania cîntăreți ca Bing Crosby sau Rudy Vallee.

Mulțumim, și pe această cale, autorului articolului, cît și editorului revistei germane MUSIKBLATT, dl. Wieland Ulrichs, pentru amabilitatea cu care ne-au pus la dispoziție, spre publicare, acest material omagial.

Mai târziu, la Hollywood, el aveau statut de „resident band” și acompaniau foarte multe stări-uri uriașe, de talia lui Jack Benny, Andrew Sisters, Bing Crosby. Les a înregistrat în acest timp doar un album — **Jazz At The Philharmonic** — și a cîntat adesea în duet cu Shorty Nadine, mai cunoscută decât Nat King Cole. Nat King Cole nu era pe vremea aceea cîntăreț, așa cum îl vom cunoaște mai târziu, ci în primul rînd pianist de jazz.

Les Paul era foarte nemulțumit de tehnica de înregistrare de atunci și, în 1946, sub influența lui Bing Crosby, a avut ideea de a-și construi propriul studio într-un garaj din Hollywood. Aici au fost înregistrate, printr-un ingenios procedeu de înregistrare pe mai multe piste, primele sale hituri, cum sînt **Lover și Brasil**.

La 40 de ani, Les Paul a cunoscut o tînră cîntăreață. Se numea Collin Summers. În 1949, cei doi s-au căsătorit, și la scurt timp după aceasta, Collin și-a schimbat numele în Mary Ford — numele ei de artistă.

În 1952, firma Ampex lansează pe piață o bandă de magnetofon cu 8 piste (încă din 1949 Les Paul începuse să înregistreze pe bandă de magnetofon), al cărei design aparține lui Les Paul și, în același an, Gibson lansează prima chitară Les Paul solid-body — cu fața aurită: **Les Paul Standard**. În 1953, Les Paul și Mary Ford lansează primul lor hit, cu titlul „Vaya con Dios”. Vaya con Dios a fost doar primul dintr-o serie de hituri din anii '50 printre care **The world is waiting for the sunrise**, **Mocking-Bird Hill**, **I'm sitting on the top of the world** și **How high the moon**.

În 1964, Les Paul se desparte de Mary Ford, nu numai în căsnicie, ci și ca duo artistic. Les Paul se retrage în casa și studioul său de înregistrări din New Jersey, dar nu rămîne inactiv. În 1974 începe să concerteze din nou în universități, localuri de noapte etc. În 1976 în trează un album împreună cu chitaristul de country & western Chet Atkins, cu titlul „Chester and Lester” (discul a primit un premiu Grammy). Doi ani mai târziu, în 1978, înregistrează un al doilea album cu Chet, intitulat „Guitar monsters”. O interesantă combinație a două mentalități și stiluri diferite se amestecă aici într-o superbă înregistrare de jam-session.

În orice caz, Les Paul este, după părerea mea, una din puținele persoane cărora i se poate acorda titlul de geniu: un om cu o instruire școlară obișnuită, care a creat pentru sine și pentru industria muzicală, mai mult decît toți ceilalți oameni care au avut, totuși, o instruire specială în acest domeniu. E suficient să ascuți înregistrările sale din anii '50, pentru a vedea ce tehnică strălucită, perfectă, este aceea pe care el a pus-o la punct și folosit-o. Nu mă refer doar la partea tehnică și timbrală a interpretării sale la chitară, ci și la perfecțiunea pe care el a atins-o în tehnica de înregistrare pe mai multe piste.

În 1981 a apărut pe piață un CD cu titlul **The Best of Les Paul and Mary Ford** (Capitol, CDP — 791 2992). Aș recomanda tuturor aceluia care se interesează de Les Paul și care vor să-și facă o părere despre realizările sale, atît din punct de vedere al chitarei cît și al tehnicii de înregistrare, să asculte acest CD.

În încheiere, eu îi doresc lui Les Paul o frumoasă aniversare la 75 de ani, sănătate și viață lungă!

Traducere și adaptare ANA M. NĂSTASE și G. PETRIC

HELP!

Pentru a vă ajuta în identificarea celor 12 adolescenți (din nr. 22 — FOTOGHICITOARE) vă oferim cîteva date biografice în ordinea așezării, de la stînga la dreapta. 1. Ziua de naștere 26.11.1939. 2. A jucat în filmul „9 1/2 Weeks”. 3. Tatăl lui este un mare actor. 4. Ziua ei este pe 16 august. Rîndul II. 1. Primul disc i-a apărut în 1986 cu titlul „Heartbeat”. 2. Dansează foarte bine, iar la 18.08 va implini 39 de ani. 3. L-ați văzut recent pe ecranele noastre.

S-a născut la 19 martie 1955. 4. Îi place înghețata. Rîndul III. 1. Primul film în 1981. 2. A staționat multă vreme în fruntea topului german. 3. Îi plac filmele dure. 4. De mic își dorea să aibă mustață și să devină actor. Are 46 de ani. La premiile anunțate se mai adaugă și cite un LP, pentru primii clasai precum și cite un poster surpriză. În nr. 24 veți afla răspunsurile exacte.

RED.

TOP TOP TOP 30

CURIERUL NATIONAL

Topul reprezintă punctul de plecare al gusturilor noastre și totodată punctul de adunare al pasiunilor și amintirilor muzicale. Un teren de întîlnire și

confruntare al tuturor. Demarăm un nou episod, poate cel care stîrnește cele mai multe pasiuni:

TOP 10 NOSTALGIC

1. Child In Time — DEEP PURPLE;
2. Let It Be — BEATLES;
3. Still Loving You — SCORPIONS;
4. Imagine — JOHN LENNON;
5. Hotel California — EAGLES;
6. Mother — PINK FLOYD;
7. Forever Young — ALPHAVILLE;
8. I Love Rock'n'Roll — JOAN JETT;
9. In The Army Now — STATUS QUO;
10. I Want To Know What Love Is — FOREIGNER.

După cum vedeți gusturile și generațiile se întrepătrund avînd ca liant aceste piese care nu mai au vîrstă, au intrat în sufletul nostru și rămîn pentru totdeauna tinere. Topurile mai pot să fie și un test de imaginație, umor și cunoștințe muzicale. În urma apelului nostru spre o diversificare Liță Vali din Sinaia ne propune cîteva topuri speciale pornind de la nume de fete.

TOP 5 POP GIRL R

1. De vină-i Ioana — ALEXANDRU ANDRIES;
2. Camelia — CRISTIAN SIMIONICA;
3. Maria — NICU ALIFANTIS;

4. Adeline — MIRCEA BANICIU;
5. Laura — ADRIAN DAMINESCU.

TOP 5 ROCK GIRL R

1. Ana — CARGO;
2. Alexandra — PRO MUSICA;
3. Tatiana — KRYPTON;
4. Ana

- Maria — RIFF;
5. Mariana — GRUP '74.

TOP 10 S POP & ROCK-GIRL S

1. Dirty Diana — MICHAEL JACKSON;
2. Baby Jane — ROD STEWART;
3. My Name Is Not Susan — WHITNEY HOUSTON;
4. Angelia — RICHARD MARX;
5. Down Faster Alexa — BILLY JOEL;

6. Denis — LUCIO DALLA;
7. Lisa — LITA FORD;
8. Helen's Wheels — BRUCE DICKINSON;
9. Carolyn — STEWIE WYNN;
10. Candy — IGGY POP.

TOP 5 ROCK GIRL S

1. Janie's Got A Gun — AEROSMITH;
2. Emily — SISTERS OF MERCY;
3. Bijou — QUEEN;
4. Carrie — EUROPE;
5. Ballad Of Jayne —

L.A. GUNS. Și în încheiere un alt exercițiu topistic al aceluiași autor pornind de la obișnuitul telefon:

TOP 5 POP-PHONE

1. Baby, Don't Forget My Number — MILLI VANILLI;
2. N. Y. Telephone — Conversation;
3. Don't Lose My Number — PHIL COLLINS;
4. I Just Called To Say I Love You — STEVIE WONDER;
5. My

Telephone — COLDCUT. După ce ați văzut unde duce pasiunea pentru topuri eu vă aștept și cu alte topuri, cît de năstrușnice poftiți voi.

LIVIU ZAMORA

HEAVY LP CHARTS

(valabil pînă la 27 iunie, „BRAVO”)

1. Crazy World — Scorpions,
2. The Razor's Edge — AC/DC,
3. Arise — Sepultura,
4. Blazon Stone — Running Wild,
5. Vision Thing — Sisters Of Mercy,
6. Maine Attraction — White Lion,
7. Recycler — ZZTop,
8. Hooked — Great White,
9. Rare Diamonds — Doro & Warlock,
10. 1916 — Motörhead.

- Having Sex — LaTour,
45. Highway 5 — The Blessing,
46. Now Is Tomorrow — Definition Of Sound,
47. Caught In My Shadow — The Wonder Stuff,
48. Get The Message — Electronic,
49. Footsteps Following Me — Frances Nero,
50. Escape — Gary Clail On — U Sound Sistem...
56. My Special Child — Sinead O'Connor,
62. A Wather's Point Of View — PM Dawn...
73. Chill To The Panic — Deep C,
74. London Calling — The Clash,
75. Fisherman's Blues — The Waterboys.

TOP 40 ALBUMS

(din revista britanică „Number One” primită de la firma MAXIM CO S.R.L.)

1. Seal — Seal,
2. Electronic — Electronic,
3. Never Loved Elvis — The Wonder Stuff,
4. Greatest Hits — Eurythmics,
5. Out Of Time — R.E.M.,
6. Beverly Craven,
7. Time, Love & Tenderness — Michael Bolton,
8. Joyride — Roxette,
- 9.

- The White Room — The KLF,
10. Memorabilia The Singles — Soft Cell / Marc Almond.
- Intrări noi: 13. Sea Monsters — The Wedding Present, ...32.
- The Wedding Present, ...32.
- Mama Said — Lenny Kravitz,
- Mama Said — Lenny Kravitz.

TOP 10 S.U.A.

1. Rush Rush — Paula Abdul,
2. I Wanna Sex You Up — Color Me Badd,
3. More Than Words — Extreme,
4. Love Is A Wonderful Thing — Michael Bolton,
5. Losing My Religion — R.E.M.,
6. I Don't Wanna Cry

- Mariah Carey,
7. Unbelievable — EMF,
8. Power Of Love / Love Power — Luther Vandross,
9. Strike It Up — Black Box,
10. I Like The Way — Hi-Five.

D. J.

Foto: LIVIU MINECAN

„Italienii ne-au impresionat prin modestia lor“

— Ducu Bertzi, iată-te acum și jucând fotbal. Cum te-ai simțit în această postură?
 — Momentul care mi-a prilejuit cea mai mare bucurie a fost acela în care am îmbrăcat echipamentul formației Steaua. Din păcate, după acest moment de bucurie au urmat câteva de dezamăgire. În primul rând, am crezut că echipa va fi alcătuită din cîntăreți cunoscuți. Cu excepția citorva, restul nu au avut de-a face cu muzica. Mulți dintre solisții cu renume au stat pe margine. De fapt, nici în montajul prezentat de televiziune nu au fost anunțați toți participanții (Aurel Moga sau Tino Furlună de la Holograf), considerîndu-se, probabil, că importanți sînt doar cei 11 care

au intrat, de la început, în teren.
 — Care a fost atmosfera din timpul jocului și a spectacolului?
 — Tot timpul s-a dat dovadă de fair-play. Publicul a fost la înălțime. S-a scandat: „Italia, Italia“ după ce interpreta un italian sau „România, România“ după ce cînta un român. Televiziunea însă, nu a transmis nimic din toată această atmosferă. Doamnele Doina Anastasiu și Mariana Soțiu au dovedit din nou lipsă de fair-play față de interpretii români. În loc să realizeze un grupaj care să cuprindă, măcar, refrenele melodiilor care au antrenat publicul și care au avut succes cum ar fi de pildă cea interpretată de Dan Spătaru din repertoriul italian,

„Europa“ cîntată de Victor Socaciu sau cîntecul „M-am îndrăgostit numai de ea“ al cărui refren publicul îl știa, televiziunea a preferat să transmită, în montajul realizat, piesele integrale interpretate de Temișan și Cibian, motivînd că restul am fost suficient difuzați, cu alte ocazii, pe post. Supărarea mea și a colegilor mei e justificată nu numai pentru că prin acest gest ne-a descurajat ei și pentru că asemenea evenimente sînt unice în viața unui artist.
 — Ce s-a petrecut pe teren și pe scenă am văzut. Ce s-a întimplat, însă în cabine?
 — Eros Ramazzotti a schimbat, în finalul meciului, tricoul cu Victor Socaciu, felicîndu-l pentru felul în care a jucat. După acest schimb, cei de la Steaua umbrau disperați să recupereze tricoul de la Ramazzotti ofe-

rindu-i unul din el. Deci, o ușoară atmosferă de piată.
 — Care au fost cei mai buni jucători?
 — Eros Ramazzotti de la italieni, care a jucat viri de atac și Socaciu pe care Eros l-a cam alergat pe teren. Cred că Victor a lăsat vreo 20 de kg pe Ghencea.
 — Cum și s-au părut italienii?
 — Cîntăreții italieni ne-au impresionat prin modestia lor, dirzența în a-și impune punctul de vedere privitor la programul artistic, înaltul profesionalism și mai ales prin bucuria care li se citea pe fețe în momentul în care erau toți pe scenă. Și mie și lui Socaciu, italienii ne-au dat tot timpul impresia că sînt foarte uniți, că se simt extraordinar de bine împreună, fapt care la noi nu se întimplă. Ei știu că doar uniți pe scenă și în afara ei (într-un sindicat) pot să existe și să activeze. Din păcate, noi funcționăm după principii: fiecare cu drumul său, ceea ce ne face să fim vulnerabili.
 — Și totuși, ce a însemnat pentru tine acest spectacol?
 — În concluzie, cu bune și cu rele, mă bucur că am avut șansa să fiu alături de Eros Ramazzotti și Gianni Morandi. Nici nu mi-am imaginat că ar fi posibil. Atunci cînd l-am auzit prima dată pe Morandi aveam 10 ani. E o mare bucurie. Aștept, returul de anul viitor din Italia, cînd cu siguranță, echipa va fi formată din cîntăreții noștri de frunte, și nu din alți reprezentanți.

ORLANDA DELADI

1. Pupo printre copiii pentru care a jucat și cîntat

2. Gianni și Dan, căpitanii la cules flori

3. Patru dintre „tinerii“ noștri jucători

4. Eros Ramazzotti se înțelege perfect cu poliția noastră

Eros la „Nord Bavaria“

Iată scurte impresii culese de colaboratoarele revistei, Alina Trocan și Adriana Stăncescu vineri și sîmbătă noaptea la Clubul Nord-Bavaria. Este vorba practic de o serie de răspunsuri și observații făcute de către cei mai curtați solisți italieni, EROS RAMAZZOTTI.
 • „Primul succes l-am avut cu „Terra promessa“ în 1994. Următorul disc va fi gata în 1992“.
 • Programul de la Nord l-a plăcut foarte mult (și celorlalți italieni) motiv pentru care a refuzat orice altă invitație. L-a aplaudat sincer pe Adrian Daminescu.
 • A dansat cel mai mult, este marea lui pasiune după muzică și fotbal.
 • Fetele l-au înconjurat efektiv și a scăpat cu greu. Mai cu seamă cele „curajoase“ erau mai insistente.
 • Este foarte sociabil, prietenos și curtenitor.
 • Ce l-a deranjat? N-a găsit berea favorită și nici răcoritoarele dorite la Hotel „Flora“ unde au fost cazati.
 • Unele excese de zel ale oamenilor de ordine de pe stadion. Lipsa unui tur de oraș pe care l-ar fi preferat unei vizite oficiale.
 • Fumează Marlboro și a băut numai șampanie oferită cu generozitate de dl. Ștefan Stăncescu, patronul localului.
 • Nu-i place să conducă mașina. Nu suportă ploaia.
 • Cel mai bun prieten al său este Nicola, impresarul nedespărțit care l-a salvat de atacurile în valuri ale admiratoarelor mai mult sau mai puțin dezinteresate.
 • A remarcat că avem fete foarte frumoase și că printre ele unele „n-au nimic în cap“!
 • Nu are timp să se însoare.
 • Vrea să revină la anul în România. Acum se gîndeste cu teamă la turneul din Germania unde publicul nu-l atît de cald ca la noi.
 • O ultimă relație. Solista Florina Fabian avea un ciine cu numele de „Eros“. A fost rugată de impresar să nu-l mai strige pe nume timp de 2 zile. Eventual să-i spună „ESCU“ așa cum a observat el că se numesc mulți români.
 • Vineri a stat pînă la ora 4, iar sîmbătă, după meci, pînă la 5 și jumătate!

HORIA ALEXANDRESCU, director general al publicațiilor „Curierul național“, CONSTANTIN DRAGOMIR, redactor-șef, ANDREI PARTOS, coordonatorul revistei „Pop rock'n'sport“, VICTOR CIOBANU, director artistic, GABRIEL FLOREA, director de producție, ION ȘERBAN, tehnoredactor, LEONTINA POPESCU, CLAUDIA NICULESCU, corectură, STAN PELTEACU și ION CIUCESCU, editori.

Adresa redacției: București, sector 1, str. Ministerului nr. 2-4. Telefon 15 33 77.

